

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Καθ' ὃν καιρὸν δεινὰι περιστάσεις τῆς πατρίδος, καὶ ἐξαιρέτως ἡ ἀπὸ τινος ἤδη καιροῦ προστεθεῖσα ὀλεθρία μάστιξ τῆς εἰσέτι καταθλιβούσης τὸν τόπον θανατηφόρου νόσου, διασπαράττουσι τὰς καρδίας καὶ ἀνησυχοῦσι τὰ πνεύματα τῶν πολιτῶν, νέα τις ἐπίβουλος καὶ καταχθόνιος παγίς, σκευωρηθεῖσα ἀπὸ τὰ μιὰ ἐκεῖνα καὶ ἀποτρόπαια ὄντα τῆς ἀγγλοϊονικῆς συμμορίας, τὰ ὅποια οὐδέποτε ἔπαυσαν τοῦ νὰ ἐπιβουλεύωνται τὴν πατρίδα, ἔρριψεν ἐκ νέου τὸν σπόρον τῆς διχονοίας μεταξὺ τοῦ λαοῦ, καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ περιπλέξῃ αὐτὸν εἰς νέας πικρὰς καὶ ἀξιοθρηνήτους περιπετείας.

Ἀλλὰ τιμὴ καὶ ἔπαινος εἰς τὰ ὑγιῆ καὶ γενναῖα φρονήματα τοῦ λαοῦ τούτου, ὅστις, διὰ τῆς συνήθους αὐτοῦ ὀξυνοίας, προεῖδε τὰ ἐκ τῆς στηθείσης παγίδος ἐπαπειλούμενα δεινὰ καὶ ἐγκαίρως ἔσπευσε νὰ τὰ προλάβῃ!

Τὰ ἐκ τῆς ἐπικρατούσης καταστρεπτικῆς νόσου καθημερινῶς συμβαίνοντα πολυάριθμα δυστυχήματα, ἡ ἐκ τούτων γενικὴ συγκίνησις τῶν πολιτῶν καὶ ἡ διακρίνουσα αὐτοὺς εὐσέβεια, ἔκαμαν ὥστε, ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς νόσου, ν' ἀποτείνωσιν οὗτοι τὰς ἐνθέρμους εὐχὰς των καὶ εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Ὑψίστου, προσφεύγοντες εἰς τὰ παρηγορητικὰ μέσα τῆς θρησκείας. Ἐντεῦθεν ἡ πρὸς καιρὸν μετακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Γερασίμου εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργοστολίου, ὅπου διέμενεν ἕως ἐσχάτως.

Ἀλλ' ἐνῶ ὁ λαὸς, πρὸ ἐνὸς ἤδη μηνός, ἀπελάμβανεν ἀταράχῃ τὴν θρησκευτικὴν ταύτην παρηγορίαν, ἐνῶ προετοιμασίαι ἐγίνοντο διὰ τὴν μετακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ληξουρίου, ἰδοὺ, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ἀναφορὰ τις, χαλκευθεῖσα ἀπὸ τὰς αὐτὰς ἐκεῖνας μιὰς καὶ αἰματοδοχμένας χεῖρας, αἵτινες πρὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους συνέτατταν τὰς ἄλλας ἐκεῖνας αἰσχρὰς καὶ προδοτικὰς πρὸς τὸν ξένον ἀναφορὰς, ἐτέθη αἰφνιδίως καὶ ὡς ἐν τῷ κρυπτῷ εἰς κυκλοφορίαν, διὰ τῆς ὁποίας, ὑπὸ τὸ ψευδὲς πρόσχημα θρησκευτικοῦ ζήλου, ζητεῖται ἡ διὰ παντὸς διχμονὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἀντὶ τῆς συνήθους αὐτοῦ διχμονῆς εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν του εἰς Ὁμαλὰ, μὲ τὴν ὑποκεκρυμμένον μὲν, ἀλλ' ἀρκετὰ διαφανῆ σκοπὸν τοῦ νὰ διεγείρῃ ἀντιζηλίαν καὶ πάθη, νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς νέας σπατάλας καὶ εἰς πολυεῖς καταχρήσεις, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ σχίσμα μέγα καὶ δυσθεράπευτον μετὰ τῆς πόλεως Ἀργοστολίου καὶ τοῦ λοιποῦ λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας, ἰδίως δὲ τῆς περιοχῆς τῶν Ὁμαλῶν.

Μολονότι ἀπλὴ σκέψις ἐπὶ τοιαύτης ἀναφορᾶς ἤρκει πρὸς ἀκριβῆ διάγνωσιν τοῦ δολίου σκοποῦ τῶν αὐτουργῶν της, καὶ ὡς ἐκ τούτου καθίστατο δύσκολος ἡ προσπαθούμενη ἐπιτυχία μεγάλου ἀριθμοῦ ὑπογραφῶν, — καθὼς καὶ πραγματικῶς ἀπέβη, — τινὲς ὅμως, μὴ ἀποβλέψαντες εἰμὴ εἰς ἀπλοῦν τι, ἀν καὶ ὅχι καλῶς ἐσκεμμένον θρησκευτικὸν αἶσθημα, ἔσπευσαν ἀνεξετάστως καὶ ἐν καλῇ πίστει νὰ δώσωσι τὴν ὑπο-

γραφὴν των. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι, ἅμα ἐσκέφθησαν ὠρίμως τὸ πρᾶγμα καὶ ἐνόησαν τὴν δολίαν προαίρεσιν τῶν ὑποκινήτων τῆς ἀναφορᾶς, καθὼς καὶ τὴν κατ' αὐτῆς ἀπέχθειαν τοῦ κοινοῦ, ἔσπευσαν ν' ἀποσύρῳσι τὴν ὑπογραφὴν των, καὶ παρρησίᾳ νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς ἀπάτης εἰς τὴν ὁποίαν ἀθῶως ὑπέπεσαν.

Τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα, ἅμα ἐπληροφόρηθ' ὡς εἰς τῆς κυκλοφορούσης ἀναφορᾶς καὶ ἐνόησε τὰ εἰς αὐτὴν ὑποκρυπτόμενα ἐπίβουλα καὶ ὀλέθρια σχέδια, δὲν ἔλειψε νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπέχθειαν καὶ ἀγανάκτησίν του, καὶ νὰ συντελέσῃ, καθόσον ἡδύνατο, πρὸς κατεύνασιν πάσης ἐνδεχομένης συγκρούσεως μεταξὺ πολιτῶν, ἀπὸ τὰ αὐτὰ οὐσιωδῶς αἰσθητά ἐμπνεομένων, ἀλλ' ἀπὸ δολίους ἄλλων εἰσηγήσεις ὠθουμένων εἰς ἀλληλομαχίαν.

Κατ' εὐτυχίαν, τὸ Κοινὸν προέλαβεν ἐγκαίρως καὶ διεσκέδασε τὴν ἐπικειμένην σύγκρουσιν. Τὰ δὲ στυγερά ἐκεῖνα ὄντα, τὰ ὅποια ἐπροσπάθησαν νὰ ὠθήσωσι τὸν λαὸν εἰς τὴν σύγκρουσιν ταύτην, πρὸς διατάραξιν τῆς εὐτυχῶς ἐπικρατούσης μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἀδελφικῆς ὁμονοίας, ἀποτυχόντα, ἠναγκάσθησαν μὲ κατασχύνην των ν' ἀποσυρθῶσι, προσποιούμενα ὑπόλως, ἐν μέσῳ τῆς ἀδημονίας των, παντελῆ ἄγνοιαν τῶν διατρεξάντων, ὡς νὰ ἡδύναντο οἱ ἄθλιοι μὲ τοιαύτας πλαστὰς καὶ ἀναισχύντους προφάσεις νὰ κρύψωσι εἰς τὸ Κοινὸν τὰς καταχθόνιους καὶ σατανικὰς δολοπλοκίας των! Ἐν τούτῳ, τὰ κακόβουλα αὐτῶν σχέδια ἐμνηδενίσθησαν, ἡ δὲ ἀλαζονεία των καὶ πάλιν ἐνώπιον τῆς παντοδυναμίας τῆς κοινῆς γνώμης ἐταπεινώθη.

Τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα, ἐκπληρώσαν καὶ εἰς ταύτην ἀκόμη τὴν περίστασιν τὰ καθήκοντα τὰ ὅποια ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσις εἰς αὐτὸ ὑπηγόρευε, πρὸς διατήρησιν τῆς πάντοτε μὲν, ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὰς παρούσας δεινὰς περιστάσεις, ἀναγκαίας συμπνοίας τοῦ λαοῦ, πρὸς ἀπὴκρυσιν τῶν ἀδιακόπως κατὰ τῆς πατρίδος σταινομένων παγίδων, σπεύδει νὰ διακηρύξῃ πανδήμως τὴν κατὰ τῆς χαλκευθείσης ἀναφορᾶς ἀποστροφὴν καὶ ἀπέχθειάν του, ἐνταυτῷ δὲ νὰ προτρέψῃ τοὺς ἀγαθοὺς πολίτας, καὶ ἅπαντα τὸν λαόν, καθόσον ἡ εὐκρινὴς συμβουλὴ του δύναται πρὸς τοῦτο νὰ συντελέσῃ, εἰς τὴν ἀδελφικὴν σύμπνοιαν, εἰς τὴν καρτερίαν καὶ εἰς τὴν σύνεσιν αἵτινες τὸν διακρίνουσιν. Ὡς ἦναι δὲ πεπεισμένος, ὅτι, καθὼς ἄλλοτε παρομοίως καὶ τώρα καὶ πάντοτε, διὰ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀκαταμαχῆτων τούτων μέσων, πρὸ πάντων δὲ διὰ τῆς ὑπερτάτης βουλῆς τῆς θείας προνοίας, θέλει δυνηθῇ νὰ μᾶταιώσῃ τὰ κακόβουλα σχέδια τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, καὶ βαθμηδὸν νὰ ἐξελείψῃ ὅλα τὰ προσκόμματα, ὅσα καθημερινῶς παρεμβάλλονται εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ ἀπαράτρεπτον αὐτοῦ πορείαν.

Ἐν Ἀργοστολίῳ, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1850.

Διὰ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος,
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΕΝΕΤΟΣ.